

עפ"א 47103/07/23 - מנפרד גרימברג נגד מדינת ישראל - עיריית חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה

22 ספטמבר 2023

עפ"א 47103-07-23 גרימברג נ' מדינת ישראל

בפני	כב' הנשיא רון שפירא
מערער	מנפרד גרימברג ע"י ב"כ עו"ד ד"ר בני אטלס
נגד	
משיבה	מדינת ישראל - עיריית חיפה

פסק דין

בפני ערעור שהגיש הנאשם על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופטת סיגלית גץ-אופיר) מיום 15.06.23 בתיק ח"נ 21841-10-22, במסגרתם הורשע המערער בעבירה של העמדת רכב וחנייתו על המדרכה אשר לא נקבעה כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 6(ב1) לחוק העזר לחיפה העמדת רכב וחנייתו, התשמ"ה - 1985 ותקנה 72(א)(א2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961, ונגזר עליו קנס בסך של 2,000 ₪.

הרקע לערעור ופסק דינו של בימ"ש קמא:

המערער הגיש בקשה להישפט על דו"ח חניה שניתן לו בגין חניה על המדרכה וטען לאכיפה בררנית והעדר מדיניות ברורה. לטענתו, עיריית חיפה אינה אוכפת חניה על מדרכה כל עוד אין מדובר בחניה עם כל ארבעת הגלגלים ומתן הדו"ח בעניינו של המערער מהווה אכיפה בררנית. כן טען להגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית. בימ"ש קמא קבע במסגרת הכרעת הדין כי המערער לא הציג ראיות התומכות בטענתו לאכיפה בררנית. המערער טען שבצילום שהוצג רואים רכב נוסף שחנה על המדרכה באותה עת. בבדיקה שנערכה במסגרת הדיון על ידי ב"כ המאשימה נמצא שניתנו דוחות נוספים במקום, לרבות קנס לרכב כסוף כדוגמת הרכב שמופיע בתמונה שצולמה על ידי הפקח עורך הדו"ח, וכן ניתנו עוד 7 דוחות נוספים באותו הרחוב, קרי, בסביבה. לכן נקבע שהמערער לא הצליח לבסס קיומה של הגנה מן הצדק ולא הרים את הנטל להוכחת הטענה לביצוע אכיפה בררנית. נקבע כי החניה שביצע המערער הייתה בניגוד לחוק, כאשר גם המערער אינו מכחיש כי בחנותו במקום ידע כי מדובר בחניה שאינה מותרת בחוק, אלא שנטל לעצמו את החירות להחנות את רכבו במקומות שנאסרו מבלי להתחשב בהוראות החוק, מתוך הנחה שלא יקבל דו"ח. עוד נקבע כי הטענה בדבר אכיפה חלקית אין בה כדי להקים למערער טענת הגנה מן הצדק שכן רמת האכיפה מתבצעת בהתאם לשיקולי הרשות ולמגבלות משאביה.

בימ"ש קמא ציין בהכרעת הדין כי התצלום מעיד על כך שבאותה עת חנו שני רכבים ועל פי הנתונים שהוצגו קיבלו דוחות

9 רכבים, ביניהם רכב המערער ורכב כסוף נוסף, ככל הנראה זה המופיע בתמונה. נקבע כי המערער לא הוכיח אכיפה בררנית והוכח כי ניתנו דוחות לכל מי שחנה אותה עת במקום. לכן נקבע כי המאשימה הוכיחה באופן פוזיטיבי כי הפקחים מטעמה לא פעלו באכיפה בררנית פסולה בנוגע למקום בו חנה המערער. מסמך שהציג המערער לגבי מדיניות עיריית חיפה הנתענת על ידו היה חסר פרטים לגבי מקור המסמך ומהיכן נשאב ולכן לא ניתן היה להתייחס אליו באופן ענייני. מדיניות העירייה מפורטת באתר עיריית חיפה באינטרנט בה נכתב בצורה ברורה כי מדיניות האכיפה תלויה במספר גורמים, כשסדר העדיפויות בין היתר הוא בחינת השאלה אם מדובר בהפרעה לתנועה, תוך הפרעה להולכי רגל וכו'. נקבע כי משאין מחלוקת שרכבו של המערער חנה על המדרכה, די בכך כדי להרשיעו.

באשר לטענת המערער כי מדיניות העירייה סלחנית מקום בו מדובר באזור מגורים שיש בו מצוקת חניה נקבע כי מקום ביצוע העבירה על ידי המערער הוא באזור מרכז זיו, מקום הומה, כששעת ביצוע העבירה היא 10.10 בבוקר, כך שאין מדובר בחניית לילה באזור מגורים, כי אם חניה בשעת עומס שיש בה כדי להוות לא רק עבירה אלא גם הפרעה ממשית הן להולכי הרגל והן לתנועה במקום. לכן הורשע המערער בעבירה המיוחסת לו. במסגרת גזר הדין נקבע כי מאחר שהמערער בחר להגיע לביהמ"ש ולא לשלם את הקנס ולחסוך את ההליך המשפטי, ולאחר שנמצא לא צודק בטענותיו, יש מקום לחייבו בתשלום קנס גבוה מקנס המקור. למרות שהוסברו למערער כללי ההוכחה והנטל המוטל עליו, התעקש לנהל את הדיון לגבי עבירה שניתן ללמוד עליה בקלות מתמונות הפקח ודברי המערער עצמו, ובימ"ש קמא הביא דברים אלה בחשבון בעת קביעת הקנס, כמו גם את גובה הקנס המקורי. בסיכומו של דבר נגזר על המערער קנס בסך 2,000 ₪.

טענות הצדדים:

המערער טוען כי המשיבה מבצעת אכיפה בררנית מובהקת ומאפשרת חניות על מדרכות ברחבי העיר חיפה. נטען כי המערער הוכיח באמצעות התמונות המקוריות שצילם הפקח כי במקום בו חנה המערער במועד מתן הדו"ח למערער חנה גם רכב אחר על אותה המדרכה. נטען כי טעה בימ"ש קמא כאשר דחה טענות המערער על סמך אמרה בעל פה של ב"כ המשיבה, אשר מחד אמר כי הרכב הנוסף חנה רק זמן קצר ומאידך אמר ללא הצגת כל ראיה ממשית כי באותו הרחוב ניתנו עוד 8 דוחות חניה. נטען כי מדובר בדיון שלא היה קבוע לדיון הוכחות ובכל זאת ניתנה לב"כ המשיבה האפשרות להעיד ומדובר בעדות שקרית שניתנה בעל פה בעלמא ללא ראיות. באשר לחומרת העונש נטען כי הכפלת קנס החניה בארבע בגין מימוש זכותו של המערער לגישה לערכאות משפטיות מהווה כשל ולא היה מקום לגזור קנס כה גבוה בנסיבות העניין.

המשיבה טוענת כי מסלול הפקח הוצג בדיון בבימ"ש קמא והוצג כי רכבים נוספים באותו רחוב קיבלו דוחות. לכן אין בסיס לטענת המערער בדבר אכיפה בררנית ובדבר רכב נוסף שחנה באותו מקום ולא קיבל דוח. מדיניות העירייה מפורסמת באתר העירייה. ייתכן שאין אכיפה יזומה בשכונות מגורים בשעות מסוימות אך כאן מדובר במרכז מסחרי ובשעות היום ולכן המדיניות שאליה הפנה המערער אינה רלוונטית. אין מקום להתערב בהכרעת הדין או בגזר הדין.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את הכרעת הדין ואת גזר הדין של בימ"ש קמא, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הערעור נגד הכרעת הדין וגזר הדין מהטעם שלא נפל בהם פגם המצדיק את התערבות ערכאת הערעור.

בכל הנוגע לערעור על הכרעת הדין וטענות המערער לאכיפה בררנית והגנה מן הצדק לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו בקביעותיו של בימ"ש קמא כי המערער לא הוכיח טענות אלה. המערער למעשה מודה כי החנה את הרכב על המדרכה באופן אסור. טענותיו כי המשיבה אינה נוהגת לאכוף עניין זה לא הוכחו. המשיבה הציגה את מסלול הפקח לבימ"ש קמא וסתרה את טענותיו של המערער בכך שהובהר כי רכבים נוספים שחנו באותו רחוב על המדרכה באותו מועד קיבלו דוחות. טענתו של המערער בדבר רכב נוסף שמופיע בתמונה וחנה במקום ולטענתו לא קיבל דוח נטענה בעלמא ולא הוכחה. מדיניות העירייה מפורסמת באתר העירייה ולא הוכח כי המדיניות היא שלא לאכוף נגד חניה אסורה על המדרכה, בעיקר לא במרכז מסחרי בשעות היום. לכן בצדק נקבע כי המדיניות שאליה הפנה המערער אינה רלוונטית. לאור המפורט לעיל, לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו המצדיק התערבות בהכרעת הדין. על כן, יש לדחות את הערעור לעניין הכרעת הדין.

בכל הנוגע לערעור לעניין העונש, כידוע, לא בנקל תתערב ערכאת ערעור בחומרת העונש, אלא במקרים חריגים הסוטים באופן מובהק ממדיניות הענישה הראויה או לחלופין שמתקיימות בהם נסיבות מיוחדות [ע"פ 7786/21 אליאור אזמה נ' מדינת ישראל (14.07.2022); ע"פ 4302/18 ספיר בוקשטיין נ' מדינת ישראל (21.01.2019)]; ע"פ 8435/17 דוד נפתלי נ' מדינת ישראל (07.04.2019); ע"פ 6522/15 חאג' נ' מדינת ישראל (25.5.2016)]; ע"פ 7716/14 אבו סעיפאן נ' מדינת ישראל (27.4.2015)]. אינני סבור כי מדובר במקרה חריג או בנסיבות מיוחדות המצדיקות התערבות בגזר הדין. בימ"ש קמא נימק את ההחמרה בקנס שנגזר על המערער ולא מצאתי כי מדובר בחריגה מובהקת ממדיניות הענישה באופן המצדיק התערבות.

על כן, לאור הנימוקים שפורטו לעיל, הערעור נגד הכרעת הדין וגזר הדין נדחה.

המזכירות תעביר עותק לצדדים ולתיק בימ"ש קמא.

ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ד, 22
ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא